RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 1213/75

af 7. maj 1975

om en generel præferenceordning for visse varer henhørende under pos. 09.04 og 15.07 i den fælles toldtarif til fordel for udviklingslande

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1059/69 af 28. maj 1969 om fastsættelse af en ordning for handelen med visse varer fremstillet af landbrugsprodukter (1), særlig artikel 12,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

Det europæiske økonomiske Fællesskab har inden for rammerne af UNCTAD tilbudt at indrømme toldpræferencer for visse forarbejdede landbrugsvarer, der henhører under kapitel 1-24 i den fælles toldtarif og har oprindelse i udviklingslande; den præferencebehandling, som dette tilbud indebærer, består dels — for visse varer, der er omfattet af den i forordning (EØF) nr. 1059/69 fastlagte handelsordning — af en nedsættelse af den faste del, der pålignes disse varer i medfør af den nævnte forordning, og dels — for varer, der omfattes af den fælles told — af en nedsættelse af denne told; præferentielle indførsler af de pågældende varer kan ske uden mængdemæssige begrænsninger;

det omtalte tilbud indeholder en klausul, der fastslår, at Fællesskabet har fremsat tilbudet ud fra den antagelse, at alle de vigtigste industrialiserede lande, som er medlemmer af OECD, deltager i indrømmelsen af præferencer og vil gøre sig lignende bestræbelser i så henseende; desuden fremgår det særlig af de konklusioner, som er truffet inden for UNCTAD, at dette tilbud, samtidig med at det er af midlertidig karakter, ikke udgør en bindende forpligtelse, og især at det senere kan trækkes helt eller delvis tilbage; denne mulighed kan blandt andet anvendes for at afhjælpe ugunstige situationer, som kunne indtræffe i de associerede lande som følge af iværksættelsen af den generelle præferenceordning;

på konferencen mellem stats- eller regeringscheferne fra De europæiske Fællesskabers medlemsstater og tiltrædelseslande, som blev afholdt i Paris den 19.-21. oktober 1972, opfordredes desuden Fællesskabets institutioner og medlemsstaterne til gradvis at iværksætte en samlet politik for udviklingssamarbejde på verdensomspændende plan, som især skal medføre en forbedring af de generelle toldpræferencer med det formål at tilvejebringe en jævn vækst i indførselen af forarbejdede varer fra udviklingslande;

i henhold til protokol nr. 23, som er bilagt tiltrædelsesakten (2), anvendes den generelle toldpræferenceordning i sin helhed i de nye medlemsstater fra den 1. januar 1974;

imidlertid ville denne ordning føre til, at der i 1975 i de nye medlemsstater for visse af de i kapitlerne 1-24 i den fælles toldtarif omhandlede varers vedkommende, skulle anvendes toldsatser, der er højere eller næsten lig med dem, som almindeligvis vil blive anvendt af de nye medlemsstater over for tredjelande på grundlag af bestemmelserne i ovennævnte akt; en sådan situation ville hverken være i overensstemmelse med den generelle præferenceordnings særlige karakter eller ånd; med henblik på også for disse varers vedkommende at opretholde en tilsvarende præferencemargen, bør det bestemmes, at de belægges med en lavere told efter retningslinjer, der er inspireret af det princip, at der i de nye medlemsstater skal opretholdes en præference, svarende til den, der består mellem satserne i den fælles toldtarif og de i bilag A til denne forordning anførte satser; med henblik på i overensstemmelse med præferenceordningens målsætning at yde de udviklingslande, der er omfattet af denne, den bedst mulige behandling, bør de i bilag A anførte toldsatser også anvendes i alle tilfælde, hvor det viser sig, at de toldsatser, der fremkommer ved ovennævnte beregningsmåde er højere;

(1) EFT nr. L 141 af 12. 6. 1969, s. 1.

(2) EFT nr. L 73 af 27. 3. 1972, s. 14.

Fællesskabet bør således tillade indførsel af de varer, der er omhandlet i bilag A og har oprindelse i de i bilag B opførte lande og områder, med den told, som er angivet for hver af disse varer, fra 1. juli 1975; det er vigtigt, at disse præferencebetingelser forbeholdes varer, der har oprindelse i de pågældende lande og områder, idet begrebet »varer med oprindelse i« fastlægges efter fremgangsmåden i artikel 14 i Rådets forordning (EØF) nr. 802/68 af 27. juni 1968 om den fælles definition af begrebet »varer med oprindelse i« (1);

der bør fastsættes foranstaltninger, der gør det muligt at undgå enhver alvorlig forstyrrelse i et område inden for den økonomiske aktivitet i Fællesskabet og med henblik herpå at bemyndige Kommissionen til delvis eller fuldstændig at genindføre opkrævning af told for at undgå en sådan forstyrrelse;

Kommissionen må have adgang til oplysninger om de indførsler, der finder sted inden for rammerne af de generelle præferencer; med henblik herpå underretter medlemsstaterne hver fjerde måned Kommissionen om de faktiske indførsler, der har fundet sted, fordelt efter oprindelse —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Fra 1. juli til 31. december 1975 kan de i bilag A anførte varer indføres i Fællesskabet med den told, som er angivet for hver vare.

Ved indførsel til Danmark, Irland og Det forenede Kongerige skal der for ovennævnte varer anvendes de toldsatser, der fremkommer ved — efter at have reduceret med 60 % for de i bilag A nævnte varer den forskel, der på den ene side består mellem den laveste toldsats, der anvendes den 1. januar 1972 over for de i bilag B nævnte udviklingslande og på den anden side den fælles toldtarif — at multiplicere de sidstnævnte toldsatser med en koefficient, der er lig med den præferencemargen, der består mellem de i bilag A til denne forordning anførte toldsatser og dem, der skal anvendes efter den fælles toldtarif.

Dog skal de i bilag A anførte toldsatser anvendes, når de toldsatser, der fremkommer ved ovennævnte beregning er de højeste.

(1) EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 1.

2. Den i stk. 1 fastsatte begunstigelse forbeholdes varer med oprindelse i de i bilag B opregnede lande og områder.

Med henblik på denne forordnings anvendelse fastlægges begrebet »varer med oprindelse i« efter fremgangsmåden i artikel 14 i forordning (EØF) nr. 802/68.

Artikel 2

Når varer, der omfattes af den i artikel 1 fastsatte ordning, indføres i Fællesskabet i sådanne mængder eller til sådanne priser, at det medfører eller truer med at medføre alvorlig skade for Fællesskabets producenter af lignende varer eller direkte konkurrerende varer, kan opkrævning af told genindføres helt eller delvist for de pågældende varer over for det eller de lande eller områder, som er årsag til denne skade. Sådanne foranstaltninger kan ligeledes træffes i tilfælde af alvorlig skade eller trussel om alvorlig skade, som er begrænset til en enkelt region i Fællesskabet.

Artikel 3

1. For at sikre anvendelsen af artikel 2 kan Kommissionen ved forordning beslutte at genindføre opkrævning af told i et nærmere angivet tidsrum.

2. I tilfælde af at Kommissionen er blevet anmodet af en medlemsstat om at gribe ind, skal den udtale sig inden for en frist på højst ti arbejdsdage regnet fra anmodningens modtagelse og underrette medlemsstaterne om sin beslutning.

3. Enhver medlemsstat kan henvise den af Kommissionen trufne foranstaltning til Rådet inden for en frist på ti arbejdsdage efter dagen for dens meddelelse. Sagens forelæggelse for Rådet har ikke opsættende virkning. Rådet træder straks sammen. Det kan med kvalificeret flertal ændre eller annullere den pågældende foranstaltning.

Artikel 4

Artiklerne 2 og 3 berører ikke anvendelsen af de beskyttelsesklausuler, som i medfør af den fælles landbrugspolitik er udstedt ifølge traktatens artikel 43, eller de beskyttelsesklausuler, som i medfør af den fælles handelspolitik er udstedt ifølge traktatens artikel 113.

Artikel 5

Medlemsstaterne underretter hver fjerde måned Kommissionen om indførsler, som har fundet sted i kraft af denne forordning, fordelt efter oprindelse.

Artikel 6

Denne forordning træder i kraft den 1. juli 1975.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. maj 1975.

På Rådets vegne

G. FITZGERALD

Formand

BILAG A

Liste over varer henhørende under pos. 09.04 og 15.07 med oprindelse i udviklingslande og -områder, som er berettigede til generelle tarifpræferencer

Pos. i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	Toldsatser
09.04	Peper af arten Piper; krydderier af arterne Capsicum og Pimenta:	
	A. Ikke knust eller formalet:	
	I. Peper af arten Piper:	
	b) I andre tilfælde	6 %
15.07	Vegetabilske fedtstoffer af vegetabilske fede olier, rå, rensede eller raffinerede:	
	D. Andre varer:	
	I. Til teknisk eller industriel anvendelse, bortset fra fremstilling af næringsmidler:	
	a) Rå varer:	
	1. Palmeolie	2,5 %
	ex 3. Andre varer:	
	— Palmekærneolie	3 %
	II. I andre tilfælde:	
	a) Palmeolie:	
	1. Rå varer	4 %
	b) Andre varer:	
	2. I fast form, i andre pakninger; i flydende form:	
	ex aa) Rå varer:	
	— Palmekærneolie	8 %
	— Kokosnøddeolie	8 %

BILAG B

Liste over udviklingslande og -territorier, der er omfattet af generelle toldpræferencer

SELVSTÆNDIGE LANDE

Afghanistan
Algeriet
Argentina
Bahamaøerne
Bahrein
Bangla Desh
Barbados
Bhutan
Bolivia
Botswana
Brasilien
Burma
Burundi
Cameroun
Chile
Colombia
Folkerepublikken Congo
Costa Rica
Cuba
Cypern
Dahomey
Den arabiske republik Ægypten
Den arabiske republik Yemen
Den centralafrikanske Republik
Den demokratiske folkerepublik Yemen
Den dominikanske Republik
Elfenbenskysten
Føderationen af arabiske Emirater:
- Abu Dhabi
- Dubai
- Ras-al-Khaimah
- Fujairah
- Ajman
- Sharjah
- Umn al Quaiwan

Ecuador
El Salvador
Etiopien
Fijiøerne
Gabon
Gambia
Ghana
Grenada
Guatemala
Guinea
Guyana
Haiti
Honduras
Indien
Indonesien
Irak
Iran
Jamaica
Jordan
Jugoslavien
Kenya
Khmeriske Republik (Cambodia)
Kuwait
Laos
Lesotho
Libanon
Liberia
Libyen
Madagascar
Malawi
Malaysia
Maldiverne
Mali
Marokko
Mauritanien
Mauritius
Mexico
Nauruøerne
Nepal
Nicaragua
Niger
Nigeria
Oman
Pakistan
Panama
Paraguay
Peru
Philippinerne
Qatar
Republikken Vietnam
Rumænien
Rwanda
Saudi Arabien
Senegal
Sierra Leone
Singapore
Somalia
Sri Lanka
Sudan
Swaziland
Sydkorea
Syrien
Tanzania
Thailand
Tschad
Togo
Tonga
Trinidad og Tobago
Tunesien
Uganda
Uruguay
Venezuela
Vestsamoa
Zaire
Zambia
Ækvatorial Guinea
Øvre Volta

LANDE OG TERRITORIER

der hører under, administreres af eller hvis udenrigsforhold helt eller delvis varetages af medlemsstater af Fællesskabet eller tredjelande

Afar og Issa (Territoriet)
Angola (herunder Cabinda)
Australsk Antarktis Territorium
Belize
Bermudaøerne
Britisk Antarktis Territorium
Brunei
Caymanøerne med tilliggende øer
Cocos-øerne (Keeling)
Comorerne
Cornøerne og Swanøerne
Øerne Dans-le-Vent (1)
Falklandsøerne med tilliggende områder
Gibraltar
Portugisisk Guinea
Heardøen og McDonald-øerne
Hong Kong
Juleøen
Stillehavsøer administreret af Amerikas forenede Stater eller under disses formynderskab(2)
Kapverdiske øer
Leewards øerne (3)
Macao
Mocambique
Nederlandske Antiller
Nordfolkøen
Ny Kaledonien og tilhørende områder
Britisk Oceanien (4)
Papua
Fransk Polynesien
Øerne Principe og São Tomé
Øerne Wallis og Futuna
Seychellerne (herunder Admirantøerne)
St. Pierre og Miquelon
St. Helena (herunder Ascension, Diego Alvarez eller Gough, Tristan de Cunha)
Sikkim
Suriname

---

(1) Dominica, St. Lucia, St. Vincent.
(2) De Stillehavsøer, der administreres af De forenede Stater, omfatter: Guam, amerikansk Samoa (herunder Swains), Midwayøerne, øerne Johnston og Sand, øen Wake; øerne under formynderskab: Carolinerne, Marianneøerne og Marshalløerne.
(3) Antigua, Montserrat, St. Christophe og Nevis, Anguilla, britiske Jomfruøer.
(4) Gilbert- og Ellisøerne, De britiske Salomonøer, Kondomiet Ny-Hebriderne og Pitcairn.

Sydpolarlandene og Antarktis (fransk)

Britiske territorier i Det indiske Ocean (Aldabra, Farquhar, Tschagosøerne, Desrochesøerne)

Territorier under New-Zealand (Cookøerne, Niueøerne, Tokelaøerne, øen Ross)

Spanske territorier i Afrika

Portugisisk Timor

Turks- og Caicosøerne

Jomfruøerne (hørende under De forenede Stater) (øerne St. Croix, St. Thomas, St. John etc.)

Bemærkning: der kan senere blive tale om ændring af ovenstående lister på grund af forandringer i landes eller territoriers internationale status.